

Za pohorski okoliš: 1. silvanec zeleni, 2. laški rizling, 3. mali rizling, 4. moslovina rumena, 5. burgundec beli, 6. žlahnina bela, 7. žlahnina rudeča; in posebič za okolico Konjice in Vinarija: 8. modri (plavi frankovec, 9. kanka modra, 10. cimetrovka modra. Poslednje sorte se za pridelovanje črnine (ali rudečega vina) kakor tudi za mešanico priporočajo.

Za haložki okoliš: 1. silvanec zeleni, 2. moslovina rumena, 3. laški rizling, 4. mali rizling, 5. traminec, 6. burgundec beli, 7. žlahnina bela, 8. žlahnina rudeča.

Za celjski okoliš: 1. silvanec zeleni, 2. laški rizling, 3. traminec, 4. burgundec beli, 5. žlahnina bela, 6. žlahnina rudeča.

Za sotla-posavski okoliš: 1. silvanec zeleni, 2. laški rizling, 3. mali rizling, 4. traminec, 5. burgundec beli, 6. žlahnina bela, 7. žlahnina rudeča.

Sklenilo se je, da se ima izdati knjižica, ki bode v lahko umljivi obliki vse podajala, česar je vinogradnikom glede izbire priporočenih trsnih sort in njih gnojitve znati treba. Tvarino za to knjižico bode sestavil ravnatelj sadje- in vinorejske šole v Mariboru, gospod Franc Zweifler.

Spodnje-štajerske novice.

Shod vinorejcev v Mariboru vršil se bode, kakor smo že zadnjič poročali, dne 6. in 7. marca, ter so priprave že dokončane. Po vsem Štajerskem in tudi v sosednjih deželah oznanjuje na tisoče plakatov ta za vse vinogradnike toli pomenljivi dan. Razzoditelji za poskuševanje in obdarovanje vin, kar se bo vršilo dne 5. marca, so že določeni. Na poskus je došlo okoli 300 sort štajerskih vin. Te konkurence se zamore vsak štajerski vinogradnik udeležiti. Tisti, ki zaradi preobilnega dela odbora morebiti niso dobili zglastilne pole, naj to nemudoma naznanijo gospodu okrajnemu nadzdravniku dr. Leonhardu v Mariboru, ki bo vsakemu rad na vsakojaka vprašanja odgovoril. Iz obilno dohajajočih pismenih vprašanj se da soditi, da bode na obeh shodnih dneh udeležba vinorejcev prav obilna. Kljub temu še enkrat povabimo vse štajerske vinogradnike ter jim kličemo: Pridite vsi, ker gre se za Vašo pravico in Vaš korist! Pripomnimo tukaj, da bodeta na tem shodu gospoda potovalna učitelja Bele in Goričan na vsakojaka slovenska vprašanja slovenski odgovarjala ter na željo posameznikov tudi slovenska razjasnila dajala, da bode smoter tega shoda vsakdo lahko zapopadel in njega važnost uvidel. S politiko ta shod čisto nič nima opraviti in ž njo tudi ni v nikakej zvezi, toraj je vsa čenčarija, ki se je v zadnjih dneh brala po klerikalnih časnikih, le neumna bedarija in hujskanje enega naroda proti drugemu. Gotovo se na vsakej klerikalnej veselici, na vsakem cerkvenem ali kakem drugem shodu, ki ga priredijo klerikalci, ja pri vsakem misijonu da najti več politike, kakor se je sme na tem shodu vinorejcev pričakovati.

Zaboden je bil dne 20. februarja t. l. v krčmi v Zdolah pri Brežicah kmečki sin Eba Petan. Dva fanta iz Zdol, po imenu Pongračičnj Kožel sta ga z nožmi tako spehala, da je Petan tisto noč umrl.

Občinske volitve v Vojniku, pri katerih so lani leto klerikalci propadli, bile so te dni od cesarja najvišjega upravnega sodnega dvora potrjene, to ravno so si prvaki in njihovi privrženci na vse krbe prizadevali, da bi je razveljavili.

Ptujski sejmi. Dne 2. marca je bil v Ptujku vinski sejem, na katerega se je prignalo prav veliko število živine. Cene so bile srednje nastavljene, zaradi vremena in slabih potov ni došlo toliko tla kupcev, kakor navadno. Prihodnji živinski sejem lani se vršil v sredo, dne 16. marca.

Zblaznela (znorela) je 36 let stara dninarju Štatenberga, Rozalija Meserič. V nedeljo predpobli je bila v frančiškanski cerkvi v Mariboru pri službi Božji, kjer jo je hipoma blaznost napadla. Začel je zmešano govoriti ter trditi, da mora v cerkvi p. kati, „ker ji bodejo škof južino tje poslali.“ Prišli so jo v Gradec v opazovalnico.

Utonil je v Hudinji zidarski pomočnik Almo Belach iz Škofje vasi pri Vojniku. Popival je 6. februarja t. l. z nekaterimi fanti v Vojniku, od kake se je še le proti jutru domov podal, kamor pa ni došel. Ostal je zginjen, dokler ga ni v sredo, 8. febr. njegova žalostna mati v Hudinji utopljenega našla. Obcestje pada tamkaj na nekaterih krajih strmo k vodi brez da bi bilo zagrajeno in takapreda, čuda, ako se je dogodila fantu omenjena nesreča.

Iz Svetinj pri Ormožu se nam poroča, da je za popravek, katerega smo priobčili (vsled § 19. tisk. z. v naši zadnji številki pač prav nepotreba). Stavijo se sledeča vprašanja: „Ko je bil nadučnabolan, podučeval je župnik; zakaj ne dalje časa? nadučiteljevi boleznij je prišel nadomestnik Oziroma ko je odišel ta, došel je Preindl; kdo pa je v sledkih podučeval? Zakaj pošiljajo svetinjski vinar svoje otroke raje v ljutomersko šolo? Kdo je sestavil popravek? G. načelnik krajnega šolskega sveta gotovo ne, akoravno je vsakdanji gost g. župnika pri katerem kaj rad „šnapsla“.

Nevarno početje. Dne 3. februarja sta brata Medin Ciril Zabukošek iz viničarije krčmarja Jano Anderluha pri sv. Roku ukradla nekaj strelne prahu (pulfra) in zažigalno vrvco, da bi razstrelili neko pečino. Prvi strel se je jima brez nezgode nasrečil. Ko nabijeta drugo luknjo in vrvco užgreje hotel Metod Zabukošek iti pogledat, ali tista ugasnila, ker strela precej dolgo ni bilo slišati. V trenutku pa je počilo in Zabukoška nekaj korakov daleč vrglo. Zgubil je desno oko ter bil v licalar na kolenih hudo poškodovan. Tudi na levem oku zna oslepiti. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Pazite na otroke! Dne 16. februarja t. l. popoldne je gospodarsko poslopje posestnika J. Lesistvarja v Dobrovci pri Konjicah. Užgali so baje otroke ki so se se v steljni uti s žveplenkami igrali.

Umrl je dne 19. februarja gospod Karol Kriechbaum, posestnik in trgovec v Oplotnici pri Konjicah.

Spomenica. Nek cesarski ukaz se glasi: „Duhovščina se ima na prižnici, pri krščanskem nauku in pri občevarju z verniki vsacega zmerjanja in psovanja zdržati in edino-le Kristusov nauk v katoliški cerkvi razkladati ter njegovo temeljitost in vrednost brez hujskanja drugovercev razjasnjevati; vero in npravstveni nauk naj ljudem bolj vtika in priporoča, kakor pa učenost in teologične razprtije, česar ljudstvo ne more razumeti. Vlada sama, kakor tudi po ordinarijatih to vsej duhovščini nalaga, s pristavkom, da bo vsacega neposlušnika primerno kaznovala.“ Ta ukaz je izdal leta 1782. nepozabni cesar Jožef II., ki je bil največji prijatelj in dobrotnik kmečkega ljudstva in si je na vso moč prizadeval isto njegovih oškodovalcev braniti.

Letošnji glavni nabor se bode na Spodnjem Štajerskem sledeče dni vršil, in sicer: V Radgoni 5. in 6. aprila; v Cmureku 7., 8. in 9. aprila; v Lipnici 11., 12., 13. in 14. aprila; v Mariboru (okolica) 30. aprila. 2., 3., 4. in 5. maja; v Mariboru (mesto) 6., 7. in 9. maja; v Slovenski Bistrici 10. in 11. maja; v Št. Lenartu v Slov. gor. 13. in 14. maja; v Arvežu (Arnfels) 16., 17. in 18. maja; v Ormožu 5. in 6. aprila; v Ptuj (mesto) 7. aprila; v Ptuj (okolica) 8., 9., 11., 12. in 13. aprila; v Rogatcu 14. in 15. aprila; v Šmarju pri Jelšah 16. in 18. aprila; na Laškem (Tüffer) 19., 20. in 21. aprila; v Konjicah 22., 23. in 25. aprila; v Gornji Radgoni 27. in 28. aprila; v Ljutomeru 29. in 30. aprila; v Kozjem 2. in 3. maja; v Brežcah 5. in 6. maja; v Sevnici ob Savi 7. in 9. maja; v Celju (mesto) 10. maja; v Celju (okolica) 11., 13., 14. in 16. maja; na Vranskem 18. in 19. maja; v Mozirju 20. in 21. maja; v Šoštanju 24. in 25. maja; v Slovenjem gradu 26. in 27. maja; v Marnbergu 28., 30. in 31. maja.

Plaz se je utrgal dne 20. februarja nad hišo št. 52 (last g. Kallana) v Trbovljah ob Savi. Hiša je bila na Gornji strani, kjer se vrata nahajajo, več metrov na debelo s snegom in prstjo zasuta, da so morali na smrt prestrašeni stanovalci skoz okna bežati.

Samosilnost v spovednici. Ker prihajajo nam v enomer pritožbe, da se posamezni duhovniki predrznejo vernike plašiti, češ, da dajo tistim, ki so naročniki „Štajerca“, pri spovedi odvezo zadržali, čutimo se primorane naznaniti, da tako postopanje nikakor ni dovoljeno in pripuščeno, temuč je gola samosilnost dotičnih nestrpnežev, ki svoje hujskarije in svojega sovražtva še celo pri delitvi sv. zakramentov ne morejo opustiti. Povejte ali pokažite nam le eno vrsto v vseh dosedaj izdanih številkah našega lista, ki bi imela v sebi kaj protiverskega, svet katoliški veri nasprotnega! Ako to nesramno postopanje ne bode takoj prenehalo,

bodemo vsacega takega okrutneža vzeli pod ostro krtačo, nastopili pa razuntega še tudi drugo pot, katera zna postati dotičnemu jako neljuba. Ali nimajo vsi duhovniki enake predpise? Kako pride to, da se je n. pr. spovedancu, ki v neki fari v Slov. Gor. zaradi „Štajerca“ ni dobil odveze, ista v katoliški cerkvi v Ptuj, kjer niso taki hujskači, brez pomisleka podelila, akoravno je na obeh krajih se obtožil enih in istih grehov in drugemu spovedniku izrečno potrdil, da je „Štajerčev“ čitatelj in naročnik? Drugi spovednik ga je namreč vprašal, začesarvoljo v domači fari ni dobil odveze. Ko mu je spovedanec povedal, da se je to zgodilo zaradi „Štajerca“, rekel mu je spovednik, da to nič nima v sebi „domači gospod so pač bili najbrž kaj jezni“. No, ta je pa lepa! Vernik, ki si išče v spovednici tolažila in miru, ki bi se mu najdelila kakor hladilno olje, najde tam jeznega nasprotnika svojega političnega in morebiti tudi svojega zasebnega življenja. Namesto, da bi zapustil spovednico potolažen ter z Bogom in z ljudmi spravljen, odide ž nje nevoljen, razburjen z mržnjo v srcu do duhovnika ali celo do svetih obredov, ki se za posvetne hujskarije izkoriščajo in zlorabijo. Kdo ve za nasledke!?

Dopisi.

Iz Zavrča. Na starega leta dan 1903 sem poslal z neko žensko stolnino za cerkveni sedež, katero je cerkveni ključar sprejel, gospod dekan pa so ta prejem v svoji knjigi zabeležili. 18. januarja pa so gospodje ta moj sedež nekemu možu iz sosedne fare po dražbi prodali in jaz sivolasi starček bi moral zanaprej v cerkvi pri službi božji stati, ko sem vendar imel pravico do tega sedeža od moje mladosti do sedaj in sem stolnino redno plačeval. Pri nas je bila do sedaj navada, da so se na starega leta dan samo tisti cerkveni sedeži prodali, kojih lastniki so v teku leta umrli ali se drugam preselili. Živim faranom, ki so svoj sedež plačevali, doslej nihče ni tozadevne pravice kratil in sedežev jemal. Ne mislite si gospod dekan, da imate v Vaši fari same otroke; še nas živi nekoliko takih, ki poznamo Vas že kot šestega Zavrčkega dekana! Ne pomnimo pa takega samosilstva, da bi se živim faranom plačani sedeži jemali. Ako bi jaz bil hotel pred nekaterimi leti tri sedeže v cerkvi imeti, gotovo bi jih dobil, znabiti še celo v farovžu. Ja, takrat sem imel pa še čvrste noge, da sem zamogel po hribih letati in za farške gospode zajce in drugo divjačino streljati, a zdaj mi je zato pošla moč, toraj z menoj od farovža in cerkve proč — Star, neustrašljiv faran.

Od Velike nedelje. Rojakom v posnemanje. Dne 21. februarja t. l. ustanovila se je pri Veliki nedelji podružnica ces. kr. kmetijske družbe za Štajersko. Pristopilo je takoj 84 udov. Zborovanju je predsedoval ces. kr. okrajni glavar ptujski, gospod baron Underrain, ki je zbranim razjasnil, da takšno društvo kmetovalcev ne stoji s politiko v no-